

Hensyn til, hvad jeg allerede har nævnt, at Skovbundens Bonitet ikke er meget forskjellig fra, at man kan slutte sig til den fra det Hartkorn, de Arealer have, der nærmest omgive Skovene. Skulde man ikke saaledes kunne faae en nogenlunde fuldstændig Oversigt over Skovenes Værdi, og tillige over deres Driftsplaner? Det kan maaskee synes enkelte af de ærede Medlemmer, at der neppe kan være en saa slet, en saa uoekonomisk Tilstand som den, der antydes af det Bilag, der foreligger. Isald De, som jeg, efterat have skrevet den væsentligste Deel af dette Bilag, havde læst den Reiseberetning, som for nogle Aar siden blev givet af Regjeringens Forstecommission, saa vilde de ikke have nogen Tvivl i saa Henseende, men saa vilde der maaskee snarere være en Formodning om, at Tilstanden muligviis er endnu slettere, end den fremgaaer af de bestemte Tal, der foreligger. Naar der nemlig findes saadanne Exempler, som, at 10 Aar efterat Planen er lagt, kommer man til det utvivlsomme Resultat, at f. Ex. nogle Naaleflove skulde ved ordentlig Benyttelse give det fjerdobbelte Udbytte, eller at nogle Skove, som ere bereguede at skulle staae i 100 Aar, efter Jordbundens Beskaffenhed kun kunne staae i 30 Aar, at der er det største Tab ved at lade dem blive staaende længere, eller naar det oplyses, at hele Skovens Masse er bleven fordærvet af Insecter, saa at Træerne ere gaaede ud, og dog blive staaende, naar de læse om den hele Tilstand, ogsaa om, hvor Lidet der hugges i de yngre Skove, hvor det er saa vigtigt, at der hugges for Skovenes fremtidige Udvikling, og for at der kan tilveiebringes et godt oekonomisk Resultat, idet, naar der ikke hugges tilstrækkeligt, saa er der, om der ogsaa tilveiebringes den samme Træmasse, større Driftsudgifter, idet der er en langt større Capital at forrente, og følgelig bliver det i Virkeligheden en langt dyrere Production — naar de ærede Medlemmer havde kendt denne Beretning, vilde de snarere formode, at jeg, som muligt er, har seet Forholdene i et for godt Lys.

Finantsministeren: Jeg skal ikke forlænge Debatten, saameget mindre som den synes at streife noget ubover det, der nærmest maatte

siges at ligge for. Jeg finder kun Anledning til at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler har udtalt, og navnlig forsaavidt han tillagde mig Nitring, som jeg ikke veed at have brugt og i alt Fald protesterer imod at have brugt. Jeg har ikke lagt ganske overordentlig Vægt hverken paa de climatiske eller de æsthetiske Hensyn, jeg har kun sagt, hvad jeg troer finder Tilslutning, at disse ikke ere uden Betydning, og at Skovene ogsaa i saa Henseende have nogen Værdi. Jeg har ligesaa lidt sagt, at det ærede Medlems Theorier vare barnlige (Frederiksen: Det har jeg ikke sagt), eller excentriske, eller fangvinste, hvad det nu var; dette har jeg ikke sagt og heller ikke meent, thi i saa Fald havde jeg ikke skjænket dette Bilag den Opmærksomhed, som jeg har. Hvad jeg derimod har sagt, eller i alt Fald tænkt, er, at det ærede Medlem ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til de Vanskeligheder, der i den første Periode ere at overvinde, og at man ikke er berettiget til at fordrø, at Statsskovene nu skulle give en saadan Indtægt som de Skove, der allerede i en længere Aarrække have været brevene forsmæssigt og efter reent oekonomiske Hensyn. Selv om man troer, at man kan stille den Fordring til Skovbruget overhovedet, at det skal forrente sig, maa jeg tilstaae, at jeg har en noget anden Erfaring end det ærede Medlem med Hensyn til, hvad der kommer ud af det private Skovbrug. Den blotte momentane Rente kan desuden ikke tages som et Vidnesbyrd om, hvilken Værdi der egentlig ligger i det enkelte Skovbrug; der kan maaskee være opsamlet store Masser ved et privat Skovbrug, der kan maaskee ogsaa der være forsømt Cultur eller Jordsforbedring. Altsaa jeg har ikke gjort nogen af disse Hentydninger til det ærede Medlems Theorier, men jeg mener, at det maatte kunne siges mod ham, at han ikke tager behørig Hensyn til den Tilstand, hvori Skovene befinde sig, og maaskee i det Hele taget vurderer det private Skovbrug for høit. Jeg vil antage, at det var nogle Ord, som slap det ærede Medlem ud af Munden i Talens Varme, og jeg skal derfor ikke reflectere derpaa, men jeg maa dog bemærke, at det ærede Medlem